

S kamarátom po Slovensku

Začalo leto a môj kamarát Marco z Floridy pricestoval na dva mesiace na Slovensko. Chcel som sa popýšiť svojou krajinou a tak som ho zobral na potulky mojou rodnou krajinou. Najskôr sme sa vybrali do Nitry. Ukázal som mu vrch Zobor a zobral som ho na divadelné predstavenie v divadle Andreja Bagara. Bol to neuveriteľne pekný zážitok. Plný dojemov sme sa vrátili vyspať do penziónu, aby sme načerpali nové sily na ďalší deň.

Na druhý deň sme navštívili arborétum v Tesárskych Mlyňanoch, sprievodca nás oboznámil so zbierkou cudzokrajných drevín nie len zo Slovenska, ale dokonca aj z iných krajín. Poobede sme sa okúpali vo vodnej nádrži Duchonka. To bola zábava, keď Marco po slanom mori spoznal krásu sladkovodnej nádrže. Myslel som si, že je to úplne bežná vec, ale pre ňho to bol exotický zážitok.

Taktiež sa mu veľmi páčila zoologická záhrada v Bojniciach, ktorá bola zaujímavá najmä pandou červenou. Ja som ju tak isto videl prvýkrát. Bojnice sú krásne mestečko nielen prírodou, ale aj jeho históriou a Bojnickým zámkom. Vysvetlil som mu, že hrad bol pôvodne drevený až v priebehu 13.storočia bol postupne vybudovaný z kameňa. Ak sa rozhodnete ako my ísť na prehliadku zámku, uvidíte tu viacero dobových izieb s nábytkom. Súčasťou prehliadky bola aj návšteva kvaplovej jaskyne, ktorá sa nachádza priamo pod zámkom. S touto jaskyňou je prepojená

26 m hlboká hradná studňa. Na prehliadke vás zaujme aj niekoľko zvláštností. Jednou takou je obraz namalovaný 3D technikou. Pri pohľade na neho máte pocit, že dáma sa na vás stále pozerá. Dokonca si budete myslieť, že jej pohľadu sa v miestnosti nedá ujsť. Nezabudli sme sa pozrieť ani do zázračného zlatého zrkadla. Ak sa vraj do neho zadívate a usmejete, ráno sa zobudíte krajší. A tak sme na druhý deň čakali, aká bude zmena. Či už bola k lepšiemu neviem zaručiť, v každom prípade sme sa obaja na tom dobre pobavili.

Pokračovali sme ďalej do Kremnických baní. Z diaľky sme videli kameň označovaný ako zemepisný stred Európy. Boli sme pozrieť aj do mincovne v Kremnici, odkiaľ sme si priniesli suvenír pamätnú mincu. Dozvedeli sme sa že ide o najstaršiu mincovňu na svete a obidvaja sme boli šokovaní. Mincu si Marco zobral nakoniec so sebou aj domov, ako spomienku na výlet po Slovensku. Bol mojimi potulkami nadšený a slúbil mi, že nabudúce mi ukáže svoj kraj zase on. Tento výlet bol fantastický nie len pre ňho, ale aj pre mňa a nikdy na ňho nezabudneme.

